OGNISKO KRAKOWSKIE

ORGAN ODDZIAŁU KRAKOWSKIEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO DRUKARZY I POKREWNYCH ZAWODÓW W POLSCE

Rok III. Kraków, w lutym 1938 Nr. 2

W niedzielę dnia 27 lutego 1938 odbędą się w lokalu Stow. Drukarzy i P. Z. „Ognisko" w Krakowie, Rynek Gł. 12

ROCZNE WALNE ZGROMADZENIA

I. o godzinie 9 rano

Członków Związku Zawod. Drukarzy i Pokr. Zaw. w Polsce, Oddział Kraków

II. o godzinie 11 przed południem

Członków Stowarzyszenia Drukarzy i Pokr. Zawodów „Ognisko" w Krakowie

z porządkiem dziennym:

I.

1. Odczytanie protokółu z poprzedniego Rocznego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie z czynności Zarządu.
3. Sprawozdanie kasowe za rok 1937.
4. Sprawozdanie Komisji Kontrolującej.
5. Sprawozdanie Biura Pośrednictwa Pracy.
6. Wnioski i podania:
   a) wnioski Zarządu;
   b) wnioski nadesłane przez członków;
   c) podania członków.
7. Wybory: przewodniczącego, tegoż zastępcy, sekretarza, skarbnika, kierownika Biura Pośrednictwa Pracy, 9 członków Zarządu i 3 zastępców, 3 członków Komisji Kontrolującej i 2 zastępców, 5 członków Sądu Związkowego i 3 zastępców.
8. Wnioski i interpelacje.

II.

1. Odczytanie protokółu z poprzedniego Rocznego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie z czynności Wydziału.
3. Sprawozdanie kasowe za rok 1937.
4. Sprawozdanie administratora realności.
5. Sprawozdanie Komisji Kontrolującej.
6. Sprawozdanie Komisji Kulturalno-Oświatowej.
7. Sprawozdanie bibliotekarza.
8. Wnioski i podania:
   a) wnioski Wydziału;
   b) wnioski nadesłane przez członków;
   c) podania członków.
9. Wybory: przewodniczącego, tegoż zastępcy, sekretarza, skarbnika, bibliotekarza, 8 członków Wydziału i 3 zastępców, 3 członków Komisji Kontrolującej i 2 zastępców, 5 członków Sądu Polubownego i 3 zastępców.
10. Wnioski i interpelacje.

Przed R. W. Zgromadzeniem

Roczne Walne Zgromadzenie zamyka jedną kartę dziejów organizacji i otwiera nową. Jest to moment w życiu organizacji bardzo ważny, to też uważamy za wskazane poświęcenie mu paru uwag i wskazówek dla członków.

Na Rocznym Zgromadzeniu rozważyć mamy w pierwszym rzędzie całokształt pracy organizacyjnej tak Zarządu jak i ogółu członków. Z rozważań tych wyciągnąć musimy korzyść dla organizacji. Należy przeto dokładnie omówić ważniejsze szczegóły sprawozdania, wyrazić dodatnią lub ujemną opinię, w razie potrzeby skrytykować i wskazać rady na przyszłość. Rzeczowa dyskusja, pozbawiona charakteru porachunków osobistych, zawsze będzie dla organizacji korzystną, a ma ona wielkie znaczenie zwłaszcza dla nowo wybieranego Zarządu.

Zrozumiałą jest rzeczą, że udział w Rocznym Zgromadzeniu brać winna jak największa ilość członków. Tu bowiem każdy może zapoznać się bliżej z zagadnieniami organizacyjnymi, tu uzyskać może wyjaśnienia szczegółów dla niego nieznanych i niezrozumiałych, tu wreszcie z korzyścią dla całości może zdanie swe wypowiedzieć. Niejednokrotnie w ciągu roku słyszy się głosy niezadowolenia z załatwienia poszczególnych spraw — na Rocznym Zgromadzeniu jest miejsce i pora żale swe przed forum wynurzyć i żądać wyjaśnień. Tu powinniśmy załatwić wszelkie swe bolączki, abyśmy ze Zgromadzenia wyszli pojednani i wzmocnieni do współżycia i walki na dalszy rok.

Przy omawianiu wniosków i podań kierować się należy jedynie zasadą słuszności oraz interesem organizacji. W żadnym wypadku dopuścić nie można, aby wniosek jakiś lub załatwienie podania dawały korzyść jednostce lub pewnej grupie ze szkodą dla całości. Nie może tu odgrywać roli mniejsza lub większa popularność członka podanie wnoszącego lub wniosek zgłaszającego. Każdy taki objaw wyróżnienia powoduje zawiść i osłabienie zaufania do organizacji, to też wyróżnień w tym kierunku należy bezwzględnie unikać.

PODZIĘKOWANIE

P. Hugo Blaustein, syn bł. p. kol. Rudolfa Blausteina, nadesłał dla biblioteki Stowarzyszenia »Ognisko« dar w postaci 15 dzieł, celem uczczenia pamięci ojca. Za cenny ten dar składamy ofiarodawcy serdeczne podziękowanie.

WYDZIAŁ.

Najważniejszym momentem Rocznego Zgromadzenia są wybory nowego Zarządu. Jest to punkt niestety u nas nie doceniany. A przecież wybory mają być potwierdzeniem dyskusji i owocem obrad całego Zgromadzenia. Od nich w dużej mierze zależne są dalsze losy organizacji. Wyborom właśnie poświęcić trzeba jak najwięcej uwagi i przeprowadzać je przy udziale jak największej ilości członków. Jakież poparcie i posłuch może mieć Zarząd wybrany głosami 1/10 części członków? Do wyborów stanąć winien cały ogół, dając głosowaniem wyraz swego zaufania do wybieranych kandydatów. Tylko Zarząd wybrany głosami większości ogółu członków pracować może intensywnie i skutecznie, gdyż świadomość oparcia i zaufania szerokiej rzeszy członków dodaje mu energii i inicjatywy.

Przy sposobności podajemy członkom kilka uwag i przypomnień dotyczących samych obrad naszych Zgromadzeń. Prezydium Zgromadzenia stanowi Prezydium organizacji. Przewodniczy przewodniczący Oddziału, względnie Stowarzyszenia. Udział w Zgromadzeniu brać mogą tylko członkowie, którzy wpłacili choćby jedną wkładkę, a nie zostali skreśleni z listy członków. Czynne i bierne prawo wyborcze oraz decydujący głos w sprawach majątkowych mają członkowie, którzy wpłacili conajmniej 26 wkładek. Członkowie nie pełnoletni nie mogą być wybrani, ani też nie mogą decydować w sprawach majątkowych; mają jednak prawo głosowania.

Członkowie zalegający z opłatą 4 wkładek mają prawo głosowania, lecz tracą bierne prawo wyborcze. Zalegający 5 i więcej wkładek nie mają prawa głosowania, ani nawet przemawiania na Zgromadzeniu, gdyż w myśl statutów pozbawieni są wszelkich praw członków. W bieżącym roku wyjątek stanowią ci członkowie, którzy mimo zaległości nabyli prawa w myśl uchwały R. W. Zgromadzenia z 14 III 1937 r.

W czasie Zgromadzenia zachować się należy spokojnie. Wszelkie pokątne dyskusje przeszkadzają prowadzeniu obrad. Przemawiać wolno tylko tym członkom, którzy zapisali się do głosu i od przewodniczącego uzyskali zezwolenie na zabranie głosu. Przerywanie przemówień wykrzyknikami pod adresem mowców lub innych osób świadczy tylko o braku kultury osobnika wykrzykującego. Kto ma prawo zabrania głosu, a chce coś powiedzieć, temu przewodniczący głosu udzieli i będzie mógł się wygadać.

Bolączką naszą jest sam sposób dyskutowania. Przeważnie dyskusje nasze są długotrwałe, gdyż mowcy zbyt często powtarzają zdania przedmówców i z reguły niemal odbiegają od tematu. W efekcie dyskusja staje się nużącą. Członkowie uważają, że zrezygnowanie z przemówienia po zapisaniu się do głosu przynosi im ujmę. Jest to oczywiście pojęcie fałszywe.

W przemówieniach należy bezwzględnie omawiać jedynie punkt, będący w danej chwili przedmiotem obrad. Unikać należy »zahaczania« o sprawy inne, już omówione lub pomieszczone w dalszym punkcie porządku obrad. Wniosków w sprawach nie objętych porządkiem dziennym Zgromadzenia zgłaszać nie można. Sprawy takie omawiać można jedynie w ostatnim punkcie porządku dziennego, tj. przy wnioskach i interpelacjach.

Jeżeli w czasie obrad korzystać będziemy z powyższych uwag, traktując obrady nasze poważnie, to z pewnością ze Zgromadzenia tego wyjdziemy zadowoleni, bo w niedługim stosunkowo czasie dyskusję przeprowadzimy, a i poziom obrad będzie znacznie wyższy.

Pozostaje nam jeszcze do omówienia jeden szczegół, a mianowicie chroniczna już niepunktualność członków. O godzinie, na którą zwołane zostało Zgromadzenie, jest czasem na sali 2, czasem do 10 najwyżej członków. Reszta przychodzi z jedno- lub dwugodzinnym opóźnieniem. Efekt: późno rozpoczęte Zgromadzenie kończy się późno i przy znikomej ilości członków, bo większość w międzyczasie Zgromadzenie opuściła. Zerwijmy wreszcie z tą niechlubną tradycją, przyjdźmy na Zgromadzenie wcześniej i nie denerwujmy tych, którzy przychodzą punktualnie i wyczekują, aż raczy się zejść odpowiedni do rozpoczęcia obrad komplet.

„Ognisko" w roku 1937

W poprzednim numerze omówiliśmy bilans pracy organizacyjnej krakowskiego Oddziału Związku. Obecnie parę uwag poświęcimy działalności Stowarzyszenia »Ognisko«, jako naszej organizacji czysto lokalnej, mającej już długoletnie tradycje.

Od kilku lat Stowarzyszenie z winy pogarszających się warunków gospodarczych zmuszone było ograniczać swe budżety. Z jednej strony obniżki zarobków zmuszały do redukcji wkładek, co znów powodować musiało restrykcje zapomóg; z drugiej strony nieznaczny lecz stały ubytek członków napawał nas obawą o dalsze losy Stowarzyszenia.

W okresie budowy własnego domu zmuszeni byliśmy zaciągnąć prywatne pożyczki, które zaciążyły na funduszach Stowarzyszenia i przez parę lat na licznych zgromadzeniach debatować musieliśmy nad sposobami wybrnięcia z tych zobowiązań. Pamiętamy, że dla braku gotówki na spłatę pożyczek byliśmy nawet zdecydowani realność nowowybudowaną sprzedać. Częściowe odciążenie nastąpiło z chwilą połączenia majątku Towarzystwa »Siła« z majątkiem »Ogniska«, co umożliwiło spłatę jednej z pożyczek. Pozostała jednak pożyczka druga, tj. 6 000 dolarów, na którą pokrycia gotówkowego nie mieliśmy.

W tym stanie rzeczy zastał nas rok 1937. W ciągu tego roku sytuacja Stowarzyszenia uległa poprawie. Stan członków nie uległ zmianie, natomiast większa ilość wpłaconych wkładek świadczy, że wśród kolegów wzrasta znów zaufanie do Stowarzyszenia i świadomość potrzeby utrzymania tej instytucji. Dodatnie saldo zamknięcia rachunków za rok 1937 zwiększyło sumę gotówkowych lokat Stowarzyszenia, poprawiając tym samym sytuację naszą wobec zagadnienia ewentualnej konieczności spłaty pożyczki hipotecznej.

Regulację wysokości wkładki i zapomóg przeprowadzono ostatnio na N. W. Zgromadzeniu w dniu 20 grudnia 1936 r. Obecnie na Roczne Walne Zgromadzenie wpłynęły wnioski o reorganizację wkładek i opodatkowań, o obniżenie wkładki oraz podanie o podwyższenie zapomóg nadzwyczajnych. Widzimy więc, że dążenia członków są różnorakie, a podejście do sprawy zależne od pozostawania członka w zatrudnieniu lub bez pracy. Na Zgromadzeniu jednak wnioski te rozważyć musimy spokojnie i rzeczowo, aby jakimś ryzykownym pociągnięciem nie poderwać podstaw bytu Stowarzyszenia jako całości i nie zaprzepaścić zarysowującej się poprawy stanu finansowego i organizacyjnego. Musimy brać pod uwagę, że prawa członków wciąż wzrastają i muszą mieć zabezpieczenie w czystym, nie obdłużonym majątku. W przeciwnym razie straciliby członkowie do Stowarzyszenia zaufanie, które jest jedynym czynnikiem skłaniającym do opłacania wkładek.

Realność w r. 1937 przyniosła mniejszy, niż w latach poprzednich, dochód. Prócz nadzwyczajnych wydatków wpływa na to i zmiana koniunktury na rynku mieszkaniowym. Stosunkowo dość silny ruch budowlany powoduje większą podaż mieszkań, co pociąga za sobą obniżki czynszów. Jakkolwiek jednak realność ta nie przynosi nam zysków w wysokości może ogólnie spodziewanych, to jednak od włożonego kapitału według obecnej wartości daje ona procent wyższy od innych lokat Stowarzyszenia. Poza tym stanowi ona trwały i widoczny majątek Stowarzyszenia oraz obiekt, w którym w latach może niezbyt odległych uda nam się urządzić siedzibę dla naszych organizacyj. Przed tym jednak musimy zwolnić od obciążenia hipotekę tej realności.

Biblioteka w roku 1937 wykazuje dalszy rozrost. Zwiększająca się stale ilość dzieł powoduje już brak pomieszczeń w jednej ubikacji. Obecnie w druku jest dodatek do katalogu, obejmujący nowo nabyte w ostatnich latach dzieła. Utrzymanie biblioteki w stanie używalności powoduje koszta, które pokrywać muszą korzystający z biblioteki. Podkreślamy, że wszelkie opłaty członków na ten cel w całości zużywane są na zakup nowych dzieł, oprawę i naprawę książek. Inne koszta pokrywa Stowarzyszenie z funduszów wkładkowych. To też korzystający z biblioteki pamiętać o tym powinni i opłaty ustalone regularnie uiszczać.

Proletariat w Polsce

Pod powyższym tytułem zamieścił »Robotniczy Przegląd Gospodarczy« obszerny artykuł kol. A. Burkota, oparty na urzędowych zestawieniach cyfrowych spisu ludności i »Wiadomości Statystycznych«. Artykuł ten podzielony jest na kilka rozdziałów, z których ważniejsze w skróceniu przytaczamy.

Dokładne zestawienie urzędowe ilości ludzi pracy w Polsce mamy z końca roku 1931 według danych spisu ludności. Według tego zestawienia liczba robotników w Polsce wynosiła wówczas 4 215 600, a pracowników umysłowych 664 300. Dodatki do »Wiadomości Statystycznych« podały, że w dniu spisu ludności liczono 10 517 8000 ludności najemnej wobec 20 338 200 samodzielnej oraz 1 059 800 osób utrzymujących się bez pracy zarobkowej (emerytów, przebywających w przytułkach, więzieniach itp.). Na wsi wśród ludności najemnej i »samodzielnej« znajduje się jeszcze 8 800 000 małorolnych, którzy zmuszeni są dorabiać pracą najemną na swe utrzymanie. Są to ludzie w rolnictwie zbędni, którzy wcześniej czy później rolnictwo będą zmuszeni porzucić i przenieść się do miasta jako najemnicy.

Za ostatnie lata Główny Urząd Statystyczny nie podaje cyfr. W »Małym Roczniku« czytamy, że w dniu 1 stycznia 1937 ludność Polski wynosiła 34 221 000. Podziału tej ludności na najemną i samodzielną nie podano. Ponieważ jednak ludność miejska zwiększyła się w tym okresie o 9%, możemy więc w tym samym stosunku obliczyć zwiększenie się ilości ludzi pracy.

Dane z roku 1931 podały, że wśród robotników było wówczas 603 100 bezrobotnych, z czego zarejestrowanych w Państw. Urzędzie Pośr. Pracy było 316 000, czyli zaledwie połowa Ilu bezrobotnych było w końcu ubiegłego roku, nie wiadomo. Spróbujmy to jednak obliczyć, porównując stan zatrudnionych robotników ze stanem ogólnym.

Dane Ubezpieczalni Społecznej podają, że w grudniu 1936 r. było ubezpieczonych robotników 1 747 536, przy czym trzeba wziąć pod uwagę, że właściciele drobnych zakładów nie ubezpieczają robotników. Takich robotników jest około 200 000. W grudniu 1936 przybliżona liczba robotników wynosiła ok. 3 056 000, z tego ubezpieczonych pracujących było 1 747 536, nieubezpieczonych ok. 200 000, to brakujące 1 100 000 dadzą faktyczny stan bezrobotnych.

Z kolei omawia artykuł zarobki robotników w Polsce. Według danych statystycznych z r. 1936 zarabiało poniżej 10 zł tygodniowo 10·9% robotników, od 10—20 zł 28·1%, od 20—30 zł 27·8%, od 30—40 zł 15·5%, od 40—50 zł 7·9%, od 50—60 zł 4·1%, od 60—70 zł 2·5%, od 70—80 zł 1·4%, 80 zł i więcej 1·8%. W zakładach stosujących umowy zbiorowe przeciętna tygodniówka wynosi 28·68 zł, w bezumownych 25·69 zł.

Prócz wymienionych danych o zarobkach robotniczych »Małe Roczniki« podają dane o zarobkach w poszczególnych przemysłach. Cyfry wykazują, że w latach 1932—1935 przeciętny zarobek roczny spadł o 6·7%, a w zawodzie poligraficznym aż o 15%.

Obniżka zarobków, nie wystarczających robotnikom na utrzymanie doprowadziła do przeciwstawiania się zniżkom przez robotników. Świadczą o tym liczne i uporczywe strajki, jakie wybuchały w ostatnich latach. Jak się proletariat bronił, wykazują następujące cyfry: w r. 1932 strajków 107 — strajkujących 93 000, w r. 1933 strajków 74 — strajkujących 112 000, w r. 1934 strajków 109 — strajkujących 25 000, w r. 1935 strajków 91 — strajkujących 9 000. O podwyżkę płac strajków było w latach 1935—1936 1 244 — strajkujących 185 000. O wypłatę zarobków strajków w r. 1936 było 266 — strajkujących 26 000.

Wynik pomyślny dla robotników miało w tym czasie 4.220 strajków (78·5%), niepomyślny 953 strajków (21·5%).

Walka strajkowa staje się z roku na rok ostrzejsza i zatacza coraz szersze kręgi. Przyczyną tych zaburzeń gospodarczych była i jest zachłanność kapitału, który chce dla siebie zagarnąć całą nadwyżkę, powstałą z ożywienia koniunktury, a nawet zniża głodowe zarobki, starając się wyzyskać nadmiar rąk do pracy.

Zrozumienie swych interesów przez masy robotnicze i solidarność tychże stanowią nieprzebytą zaporę dla roszczeń kapitału. Obecne zarobki robotników są niewystarczające i przez walkę czy też polubownie muszą być podwyższone.

KUCHARA LEON

Dnia 29 stycznia 1938 r. zmarł ś. p. kol. Kuchara Leon, składacz ręczny.

Urodzony dnia 16 stycznia 1891 r. w Tarnowie, ukończył praktykę w drukarni J. Styrny w Tarnowie. Od szeregu lat przebywał w Krakowie, pracując w tutejszych drukarniach. Po utracie pracy, nękany długotrwałym bezrobociem i przewlekłą chorobą, zmarł przeżywszy lat 47. Był karnym i solidnym członkiem organizacji.

Cześć Jego pamięci!

Dział informacyjny

Ubezpieczenia społeczne. — 12. Dopłaty za pomoc leczniczą. Ubezpieczalnia pobiera następujące dopłaty: 1) za każdą poradę lekarską po 20 gr; 2) za każdy zabieg leczniczy po 10 gr; 3) za każde lekarstwo, środek leczniczy i pomocniczy po 10 gr, za każdy specyfik po 30 gr.

Nie pobiera się opłat od następujących osób:

1) od ubezpieczonych chorych i niezdolnych do pracy dłużej niż 4 tygodnie — poczynając od 5-go tygodnia choroby, oraz od członków rodzin inwalidów wojennych — od początku choroby;

2) gdy choroba spowodowana została przez wypadek w zatrudnieniu;

3) od osób bezrobotnych;

4) od osób dotkniętych chorobą zawodową;

5) od osób, za które składkę ubezpieczeniową opłaca w całości pracodawca;

6) od położnic.

Poza tym nie pobiera się opłat za: zabiegi chirurgiczne, zabiegi rozpoznawcze, naświetlanie lampą kwarcową dzieci do lat 3 przeciw krzywicy gruczołowej oraz naświetlanie ochronne, za szczepienia ochronne.

Nadto nie pobiera się opłat za porady lekarskie, lekarstwa i środki opatrunkowe w wypadkach chorób następujących:

I. Choroby zakaźne: dur brzuszny, dury rzekome, dur osutkowy, dur powrotny, ospa, odra, płonica, nagminne zapalenie ślinianek przyusznych, krztusiec, błonica, cholera, czerwonka, róża, zapalenie ostre przednich rogów rdzenia, nagminne zapalenie opon mózgowych, nosacizna i tylczak, twardziel, wąglik, wścieklizna, tężec, czynna gruźlica wszelkiej postaci, choroby weneryczne, posocznica, gorączka połogowa, żółta febra, choroba tęgoryjcowa, świerzb, grzybica skóry, jaglica, ostre zapalenie migdałów, promienica;

II. Wszystkie choroby dzieci do końca 3 roku życia;

III. Ostre choroby umysłowe;

IV. Choroby ostre: ostry gościec stawowy, zapalenie płatowe płuc, zapalenie zrazikowe płuc, atak kamicy żółciowej lub nerkowej, atak dusznicy bolesnej, ostre zapalenie wyrostka robaczkowego, ostre zapalenie ucha środkowego, śpiączka cukrzycowa, zapalenie tęczówki i naczyniówki, jaskra;

V. Nagłe wypadki: otrucia, urazy i rany, zmiażdżenia i złamania oraz zwichnięcia większych stawów, wszelkie krwotoki, wylew krwawy do mózgu, zator lub zakrzep mózgu, bezmocz, atak mocznicy, zapaść serca, ostra niedrożność jelit, uwięźnięta przepuklina, porażenie prądem elektrycznym i od pioruna, oparzenia i odmrożenia drugiego i trzeciego stopnia, ukąszenia zwierząt jadowitych, obce ciało w oku, uchu, krtani, tchawicy, nosie i przełyku.

Z Oddziału Związku

Na posiedzeniu Zarządu w dniu 26 stycznia b. r. zatwierdzono do druku sprawozdanie za rok 1937, oraz powołano Komisję do rozpatrzenia wniosków i podań do R. W. Zgromadzenia w osobach kol.: Głowackiego Fr., Karbowskiego J. i Łukasika Wł.

Na posiedzeniu w dniu 9 lutego b. r. ustalono termin R. W. Zgromadzenia oraz porządek dzienny. Dla ułożenia listy kandytatur do przyszłego Zarządu powołano 3-osobową Komisję.

W sprawie personelu pomocniczego inspektor pracy odbył konferencje z delegatami Oddziału i delegatami pracodawców. Nie dały one pozytywnego wyniku, gdyż pracodawcy kategorycznie sprzeciwiają się objęciu personelu pomocniczego układem zbiorowym, wobec czego po wyczerpaniu wszelkich argumentów Inspektor Pracy 38 Obwodu postanowił wydać orzeczenie, nakazujące pracodawcom podwyższenie zarobków personelu pomocniczego w myśl brzmienia układu zbiorowego z wyrównaniem zaległości, narosłych od dnia 1 października 1937 r. Sprawa ta zostanie obszernie omówiona na R. W. Zgromadzeniu Sekcji Personelu Pomocniczego w dniu 20 b. m.

W drukarni Narodowej wprowadzono w styczniu b. r. 6-godzinny dzień pracy dla maszynistów, przy czym jednak od poszczególnych kolegów żądano pracy dłuższej w niektórych dniach. Na odbytym w tej sprawie posiedzeniu koledzy postanowili odmawiać pracy dłuższej w okresie skróconego dnia pracy, czym skłonili zarząd drukarni do przywrócenia normalnego 8-godzinnego dnia pracy.

Prezydium interweniowało w dyrekcji drukarni »IKC« o przywrócenie przydziałów bezrobotnych do pracy pomocniczej, jak to miało miejsce do końca roku 1937. Przyrzeczono rozpatrzenie sprawy i w najbliższych dniach nastąpić ma jej załatwienie.

Ustalono, że na R. W. Zgromadzenie przybyć mogą delegaci zamiejscowi tylko z placówek liczniejszych i organizacyjnie aktywniejszych. Na rok bieżący prawo przysłania po jednym delegacie przyznano Sekcji w Tarnowie i placówce w Bochni.

Sekcja w Tarnowie

W niedzielę dnia 13 lutego b. r. odbyło się Roczne Zebranie członków Sekcji, w którym brał udział sekretarz Oddziału.

Po zatwierdzeniu porządku dziennego i przyjęciu protokołu kol. Bułaga A. i Rowiński M. złożyli sprawozdanie z czynności Zarządu Sekcji i kasowe. Sprawozdania te uzupełnił kol. Koczub omówieniem obecnej sytuacji cennikowej, celów i zadań organizacji oraz obowiązków członków. Po obszernej dyskusji, na wniosek Komisji Kontrolującej, zgłoszony przez kol. Dziubę K., sprawozdanie przyjęto, udzielając Zarządowi absolutorium.

Wybory Zarządu Sekcji dały następujący wynik: przewodniczący Bułaga A., zastępca przewodniczącego Golonka T., sekretarz Dziuba K., skarbnik Rowiński M., członkowie Zarządu Diamand R. i Krupski W., zastępcy Janusz G. i Więcek St., Komisja Kontrolująca Bajon J. i Rozpęda J.

W wolnych wnioskach ustalono jednomyślnie, że na R. W. Zgromadzeniu Oddziału Sekcję reprezentować będzie kol. Bułaga A.

Kronika

Główny Inspektor Pracy w Krakowie. Dnia 14 b. m. odbyła się w Inspektoracie Pracy VII Okręgu w Krakowie konferencja, w której wzięli udział pp.: Dyr. M. Klott, Główny Inspektor Pracy, Inż. Wł. Dubowik, Insp. Pracy VII Okręgu, Inż. L. Królikiewicz, Insp. Pracy 38 Obwodu oraz 17 delegatów robotniczych, reprezentujących klasowe związki zawodowe. Z ramienia naszej organizacji w konferencji brał udział kol. Koczub W. Konferencję tą omówimy w następnym numerze.

Nowy organ lokalny. W styczniu b. r. ukazał się pierwszy numer wznowionego po kilkuletniej przerwie organu Oddziału Katowickiego »Typografia«. W słowie wstępnym stwierdza redakcja, że brak lokalnego pisma dał się odczuwać w szeregach kolegów śląskich i spowodował Zarząd do wznowienia wydawnictwa. Cele i zadania wszystkich naszych wydawnictw są jednakowe. Witając bratni nasz organ życzymy »Typografii«, aby znajdując zrozumienie, poparcie i uznanie wśród członków cele te jak najrychlej osiągnęła.

Niezwykła umowa zbiorowa. Szwedzki związek drukarzy zawarł z wydawcami dzienników umowę zbiorową na okres conajmniej 9 lat. Płace zostały podwyższone o 5 do 7%. Urlopy ustalono na 3 tygodnie co rok. Regulacja płac następować ma w czasie trwania umowy na podstawie obustronnego komisyjnego uzgodnienia, a w razie braku zgody przewidziano przymusowy arbitraż. Zastrzeżono, że w ciągu 9 lat nie wolno powodować strajków ani lokautów.

Sprawa komornego. Dnia 1 lutego b. r. wydana została ustawa, przedłużająca obniżenie komornego (ustawa z dnia 15-go listopada 1935 r.) na dalszy rok, tj. do dnia 31 grudnia 1938 r. Od dnia 1 stycznia 1939 r. komorne podwyższać się będzie co kwartał o 2½% aż do osiągnięcia wysokości pełnego podstawowego komornego.

Komunikaty

Roczne Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa Emerytalnego Drukarzy i P. Z. „Siła“ w Krakowie odbędzie się w niedzielę dnia 20 lutego 1938 r. o godzinie 10½ przed południem w frontowej sali lokalu Stowarzyszenia »Ognisko«.

Roczne Walne Zgromadzenie członków Sekcji Personelu Pomocniczego odbędzie się w niedzielę dnia 20 lutego 1938 r. o godz. 10 przed południem w tylnej sali lokalu Stow. »Ognisko«.

Zaległe opłaty biblioteczne będą na podstawie uchwały Wydziału Stow. »Ognisko« z dnia 26 stycznia 1938 r. traktowane jako należności do Stowarzyszenia i w myśl § 33 b) regulaminu potrącane będą z jakichkolwiek zapomóg. Niezależnie od tego zalegającym z opłatą wstrzymane będzie wypożyczanie książek. Wszystkich zalegających wzywamy do spłaty należności bibliotecznych w terminie do dnia 31 marca b. r., gdyż zaległości niespłacone i później powstałe będą od dnia 1 kwietnia b. r. bezwzględnie z zapomóg potrącane.

Redakcja i Administracja: Kraków, Rynek Główny L. 12, III p. Telefon Nr. 107-77
Wydawca: Związek Zawodowy Drukarzy i Pokrewnych Zawodów w Polsce Oddział Kraków. — Redaktor odpowiedzialny: Wiktor Koczub
Drukarnia Związkowa w Krakowie, Mikołajska 13, pod zarządem K. Brachowskiego.